

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Noembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Sibiu, 1 Noembrie st. v.

Cronica „patriotică” s'a mai îmbogățit
cu un duel.

Domni Alexiu Bokros și Gavriil
Ugron, cel dintâiu avocat în Cluj, cel
din urmă deputat în dieta Ungariei, sânt
eroii, care până una alta vor figura în ca-
pătul catalogului din cartea de aur a erois-
mului modern maghiar.

Acești domni s'au certat mai întâiu
în țiare și mai apoi s'au... bătut în
pistoale.

Desigur, fiindcă mai deunăzi totuși
s'a întâmplat și o nenorocire cu pistoalele,
poliția a surprins tocmai la timp pe due-
lanți, și așa lupta s'a continuat într'alt loc
în săbii.

Nu ne mirăm de loc de luptele aceste.

Mai ales nu ne mirăm, fiindcă a premers
cearta. Ce e mai „firesc” pe lume decât
bătaia după ceartă. Despre cearta fără
bătaia ar pute dice vre-un om mai slobod
la gură, că e ca nunta fără de lăutari.
Și apoi nu se potrivește și aici: *Naturalia
non sunt turpia?* Țeranii, fiii cei mai ve-
ritabili ai naturii, când se chefuiesc, nu se
întemplă și între ei, ca după ceartă să se
despartă unii de alții cu haine rupte și cu
capete sparte?

Resultatul, cum se întemplă de regulă
la duelanții maghiari, a eșit spre mulțu-
mirea generală. Dacă nu se întemplă, ca
unul dintre luptători să se lovească așa
de nefericit la o mână de sabie, încât să
se sgărie, s'ar fi putut dice, că resultatul
luptei n'a fost numai spre mulțumirea ge-
nerală, dar și fără vârsare de sânge.

Nu corespondenții nostri ne-au încu-
noscințat despre „evenimentul” acesta din
urmă, învrednicit de biroul telegrafic a fi
răspândit în lume prin firul electric.

Sânt cu mult mai serioși corespon-
denții nostri decât se priceapă câtă no-
bleță într'o pârueală domnească. Biroul te-
legrafic alături cu țiarele maghiare de
toată mâna ne-a adus la cunoștință eve-
nimentul acesta al elitei, care merge în

fruntea culturii și civilizațiunii din Un-
garia.

Dar' se vor afla oameni, care vor
dice, bine, ce avem noi cu cearta și cu
duelul dintre doi oameni?

Adevărat, că pentru noi Români s'ar
păre lucru de tot irelevant, dacă doi Ma-
ghiarî se ceartă și se bat.

Situațiunea este însă cu totul alta, în-
dată-ce ne vom pune întrebarea, cine sânt
acea care din toate și pentru toate nimi-
curile, fie și numai prefăcuți, se duelează?

Dacă răsfoim cronicile țiarelor din
patrie numai doi sau trei ani dela datul
11 Noembrie n. înapoi, vom fi în posi-
țiune de a ceti o mulțime de nume, ai
cărora purtători nu sânt oameni de toate
șilele. Sânt reprezentanți de ai țerii în le-
gislativă; sânt reprezentanți de ai admini-
strațiunii și susținători de ai ordinii pu-
bliche; sânt reprezentanți, în fine, de ai in-
strucțiunii publice și așa mai departe, care
își permit luxul de a se bate pentru toate
lucrurile de nimica.

În societăți omenesci regulate și unde
trebuie să domnească ordinea legală, preste
tot, n'ar avè loc bătaia. Dar' dacă so-
cietatea omenescă a rezervat încă pentru
o anumită clasă de oameni, cum e miliția,
regularea unor afaceri și prin arme, nu
urmează, ca toți să se bată cu toții, nu
urmează ca toți să apeleze la arme. În-
deosebi nu li se șede legislatorilor și con-
ducătorilor educațiunii tinerimii a pro-
mova pofta de bătaie.

Nu e aici vorba de un cas concret,
ci de un simptom al unei stări generale.

Duelul judecat din punct de vedere
filosofic, este o absurditate, și cu toate
aceste oameni foarte rezonabili sânt adese-
ori siliți „a se bate”. De ce? Pentru-că
duelul, ori-și-cât de absurd, este o con-
vențiune socială, o tradițiune, care
s'a păstrat până în zilele noastre în so-
cietatea cultă europeană.

Oamenii incuți și lipsiți de senti-
mentul de onoare se insultă unii pe alții,
fără-ca să se simță insultați. Precupețele
din piață, femeile prostituate, făcătorii de
rele în genere nu au sentiment pentru
ceea-ce va să dică „insultă”. Cu toate
aceste adese-ori se încaeră. Și totdeauna
este bună pornirea, care îl împinge pe
hoț să protesteze contra celui ce îi dice
„hoț”, strigând: „Voiu fi, nu voiu fi, n'ai
să te pronunți în cestiunea aceasta!” In-
dignațiunea aceasta este un omagiu față
cu onorabilitatea, admiterea principiului,

că este mai bine, mai frumos, mai potri-
vit cu firea omenească să fi om cum se
cade și că e rușinos să fi hoț. Și de
aceea adevăratul miserabil, canalia în pu-
terea cuvântului e acela, căruia prea puțin
îi pasă de părerea, pe care o au alții
despre el și proclamă abiecțiunea drept o
maximă de viață. Un asemenea om însă,
nevând sentiment pentru insultă, va in-
sulta pe alții, fără-ca să voiască, căci pen-
tru el este un lucru oare-cum de sine
înțeles, ceea-ce pentru alții e insultător.
Tocmai de aceea în cercurile sociale, unde
e multă canalie, sânt multe certuri și
multe încăierări, dar' altfel oamenii trăiesc
bine, ei se ceartă și tot ei se împacă.
„Pack schlägt sich, Pack verträgt sich.” —
dice Neamțul.

Cu totul alta e societatea de oameni
cum se cade și în adevăr culti. Aici fie-
sce-care își măsură cuvintele și bagă bine
seamă, ca nu cumva prin o vorbă, prin-
tr'un gest ori prin atitudinea lui să atingă
susceptibilitățile altora, căci altfel e con-
siderat drept un om fără de maniere, bă-
dăran și insolent, pe care trebuie să-l oco-
lim, dacă voim să petrecem bine. Și dacă
cu toate aceste, fie din nebagare de seamă,
fie din ușurință, fie într'un moment de
excitațiune atinge susceptibilitățile altora,
omul în adevăr cult se simte foarte strîm-
torat și grăbesce să ceară „mii de scuse”.
— căci numai acela este tolerat în so-
cietatea bună, care nu „strică compania”.
Și de aceea în societatea „bună” duelu-
rile sânt foarte rare, căci ele se evită prin
reciproca stimă, reciproca bunăvoință, prin
generală dorință de a menține bunele re-
lațiuni. Numai atunci, când menținerea
acestor relațiuni nu mai e cu putință, în
fața unor conflicte de o natură cu totul
serioasă, se ivesce și în societatea bună
câte un duel.

De ce dar' în societatea maghiară
duelurile sânt atât de numeroase?

Pentru-că în această societate omul
cum se cade foarte adese-ori vine în atin-
gere cu oameni bādărani, semiculti și in-
solenți, care-l insultă, fără-ca să-și dee
seamă despre aceasta, oameni, care nu au
cuvinită atențiune față cu alții, nu au cu-
venităt tact social, n'au ceea-ce se nume-
sce „bună creștere”.

Omului cum se cade într'o asemenea
societate nu-i rămâne decât să trăească în
retragere, să-și mărginească relațiunile și
să renunțe la mulțumirea, pe care o poate
găsi într'o societate de oameni, care își

dau silința de a-și face unii altora vieța
plăcută. Și dacă totuși e silit de împre-
giurări, ca om cu activitate pu-
blică, să stee de vorbă și cu bādărani
și acestia îl insultă? — Ce face el atunci?

Nu-i rămâne decât să ceară repara-
țiunea cuvenită în forma admisă de socie-
tatea cea bună.

E proastă forma aceasta, dar' e con-
vențională, și acela, care ține la buna sa
reputațiune, vrând nevând trebuie să se
supună convențiunilor sociale.

Maghiarii nu sânt ceea-ce Francezul
numesce „bonne compagnie”: acesta e în-
țelesul numeroaselor dueluri.

Corespondență din Viena.

Viena, 10 Noembrie n. 1886.

Discursurile, prin care au fost redeschise la
Budapesta cele două delegațiuni de presidenții lor,
sânt foarte serioase.

O urechie fină recunoaște chiar un oare-
care ton răsboinic, ce umple într'un mod evident.
În particular e discursul, prin care a debutat pre-
sidentul delegațiunii austriace, Polonezul Dr.
Smolka, care a surprins mult prin tonul lui ho-
tărîtor.

Pentru a evita neînțelegeri e necesar de a
indica la timp, că aceste două discursuri n'au
nici un caracter oficial sau oficios, și că nu sânt
decât nisce improvisați oratorice, pentru care nu
putem face răspunzători decât pe oratorii înșiși.

Nu voim să aprofundăm dacă e adevărat, că
delegațiunea maghiară e inclinată către o poli-
tică de răsboiu, și că Dr. Smolka prin contactul
lui cu Ungurii a fost adus să facă o manife-
stațiune atât de răsboinică, însă ceea-ce putem
afirma cu siguranță e, că contele Kálnoky se ține
încă ca și mai înainte de politica sa de moderațiune
și de pace, și că e foarte decis să apere această
politică și către delegațiuni, și de a nu se abate
cu nici un preț dela drumul sigur ce urmează.

Contele Kálnoky va avè preste puțin oca-
siunea de a-și ridica vocea însuși, și vom auzi deci
prin urmare din sorginte autentică, că situațiunea
internațională, deși n'a încetat de a fi serioasă,
nu amenință însă de a deveni periculoasă.

Lucrurile, cari se petrec în Bulgaria, sânt
serioase, dar' nu sânt periculoase.

Politica austriacă își concentrează activi-
tatea sa asupra acestui punct: de a face pe
Rusia să respecteze interesele austriace.

Aceasta e tot. Răsboiul cu Rusia nu e
scopul nostru.

Nu-i va fi cu puțință contelui Kálnoky să
descopere toate secretele resortului seu înaintea
delegațiunilor.

Foița „Tribunei”.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

(Urmare.)

Actul al treilea.

Scena I.

Harpagon, Cleant, Elisa, Valerie; ju-
pâneasa Claudia; jupân Jacques, Ca-
racudă, Bob-de-ovës.

Harpagon. — Haid, nainte, încoa cu toții,
să vă împart de pe acum porunciile și apoi să-și
facă fiecare datoria. Jupâneasă Claudia, ia dă-te
mai nainte, aici; să începem cu d-ta. Prea bine,
te vèd cu arma în mână (cu mătura). Îți dau
însărcinarea să mături pretutindenea; dar', mai
presus de toate, bagă bine de seamă, să nu tragi
prea tare preste mobile, ca să nu se destrame.
Apoi te pun să aibi, pe timpul mesei, purtarea
de grije pentru butelci; ear' dacă s'ar întempla
să se peardă vre-una ori să se spargă, am să mă
țin de d-ta și să-ți-o scad din simbric.

Jacques. — (La o parte). Pedepsă po-
litică!

Harpagon. — (Cătră jupâneasa Claudia).
Pleacă.

Scena II.

Ceide mai sus fără jupâneasa Claudia.

Harpagon. — Pe tine Bob-de-ovës și pe
tine Caracudă vè pun să clătăriți sticlele și să
dați beutura la masă, dar' numai când mesenilor
le va fi sete, ear' nu după obiceiul acelor slugi
nerușinate, care-i poftesc mereu pe oaspeți să
bee și-ți aduc aminte beutura, când nici nu te
gândesci la ea. Așteptați, ca oamenii să ceară în
mai multe rinduri și atunci, dându-le, nu trebuie
să uități, că se cuvine pe cât se poate de multă
apă lângă vin.

Jacques. — (La o parte). Se înțelege,
vinul curat bate la cap.

Caracudă. — Stăpâne, avem să ne lă-
pèdăm surtucele de pânză?

Harpagon. — Da, însă numai când ve-
deți că sosesc oaspeții; apoi băgați bine de
seamă, să nu vè stricați livreaua.

Bob-de-ovës. — Precum scii, stăpâne,
pe una dintre pulpanele surtucului meu e o mare
pată de uleiu de lampă.

Caracudă. — Eară eu, stăpâne, am să
vè aduc aminte, că fundoiul pantalonilor mei e
găurit cu desevîrșire, încât 'mi-se vede — să
fie cu iertare...

Harpagon. — (Cătră Caracudă). Fiți pe
pace! fii om îndemânat și te ține mereu așa,
ca partea găurită să rămână despre părete,
arătând oamenilor numai partea de dinainte.
(Cătră Bob-de-ovës arătându-i, cum trebuie să-și

țină pëlăria, ca să acopere pata de oleiu.) Eară
tu, ține-ți mereu pëlăria astfel, în vreme-ce ser-
vesci la masă.

Scena III.

Harpagon, Cleant, Elisa, Valerie și
Jupân Jacques.

Harpagon. — Cât pentru tine, fata mea,
vei fi cu băgare de seamă la toate cele ce se
aduc pe masă și vei purta de grije, ca să nu
se facă nici un fel de risipă. Asta le șede bine
fetelor mari. Deocamdată te gătesce să faci o
bună primire alesei mele, care va veni să te
vață și să te iee, ca să eșiți împreună. Ai
înțeles?

Elisa. — Da, taică.

Scena IV.

Harpagon, Cleant, Valerie, Jacques.

Harpagon. — Eară d-ta, galantul meu
fiu, căruia am bunătața de a-i ierta cele pe-
trecute mai adinioară, d-ta nu socotesci că ar fi
vremea să încetezi a mai schimba nisce fețe
atât de posomorite?

Cleant. — Eu, taică? fețe posomorite?
n'aș scî pentru-ce?

Harpagon. — De ce?! Scim prea bine
aplecările fiilor, ce-și vèd părintele căsătorindu-se
din nou și tot atât de bine scim, cu ce ochi
privesc ei ceea-ce se numesce o mumă mașteră.
Dar' dacă voesci să uit strengăria ta de adini-
oară, te sfătuesc, ca, înainte de toate, să nu-i

faci fețe posomorite, pe scurt, să o primesci pe
cât 'ți-se poate de bine.

Cleant. — Pentru-ca să-ți spun adevê-
rul, nu-ți pot făgădui, că voiu fi prea vesel de
o asemenea mumă; aș minți dacă 'ți-aș spune-o
aceasta: dacă e însă vorba să o primesc bine
și să nu-i fac fețe posomorite, îți făgăduiesc, că
mè voiu supune, cât pentru aceasta, cu de pri-
sos chiar, dorințelor d-tale.

Harpagon. — Bagă, cel puțin, de seamă.
Cleant. — Ai să veți, că nu vei avè
nici un cuvânt de a te plânge.

Harpagon. — Vei lucra foarte înțelep-
tesce.

Scena V.

Harpagon, Valerie, Jupân Jacques.

Harpagon. — Valerie, acu vino să-și
stai într'ajutor. Jupâne Jacques, apropie-te;
'mi-te-am lăsat cel mai de pe urmă.

Jacques. — Vorbiți, stăpâne, cu vizitiul,
ori cu bucătarul d-voastre? căci eu sânt și una
și alta.

Harpagon. — Cu amândoi.

Jacques. — Cu care mai nainte?

Harpagon. — Cu bucătarul.

Jacques. — Așteptați, mă rog, nițel (Își
ia ciapca de vizitiu din cap și rămâne îmbrăcat
ca bucătar.)

Harpagon. — Ce ceremoniile naibei mai
sânt și aceste?

Jacques. — N'aveți decât să vorbiți.

Însă ceea ce va comunica acestor corpuri parlamentare le va fi destul, sperăm, ca să se abțină dela ori-ce imprudență. Circumstanța, că ministrul de războiu exige un mai-mare credit spre a prevedea armata cu arme de repetiție, nu stă nici într-un raport cu cestiunea bulgară sau cu vre-o altă afacere a Orientului.

Chiar dacă situațiunea pe Peninsula-Balcanică ar fi complet consolidată, și că principele Alexandru ar fi pe tronul din Sofia, fără să-l dispute cineva, chiar în cazul acesta ministrul de războiu n'ar pute să se uite calm, cum armatele celorlalte state se eciupează cu arme superioare, prin care armamentul oștirii noastre ar fi foarte deprimat în activitatea sa.

O armată mai prost eciuipată decât armatele celorlalte state mari nu e armată, înfrângerea ei e asigurată dinainte, și e păcat de fiecare ban ce costă.

E de datoria ministrului de războiu, de a purta grije, ca armamentul să se găsească la înălțimea perfecțiunii, și chiar când orizontul politicii internaționale ar fi complet calm, totuși ministrul de războiu trebuie să împlinească această datorie.

Circulă sgomotul, că contele Iuliu Andrassy vrea să se pună cap al opozițiunii în delegațiunea maghiară în contra politicii pacifice a contelui Kálnoky. Dar' contele Andrassy, care în-suși dirigiase o bucată de vreme politica externă a monarhiei noastre, cunoaște prea bine greutățile de învins în acest loc, încât să ne temem că are să facă o opoziție nealală.

Politica externă nu poate fi predată exaltațiilor și întâmplărilor tribunei parlamentare. E necesar mai mult ca totdeauna în acest moment prețuit, ca cărma politicii externe să se găsească într-o mână sigură și hotărâtă, și care să nu fie influențată de emoțiunile zilei.

Revistă politică.

Sibiu, 1 Noemvrie st. v.

Între ministrul de externe Kálnoky și ministrul-president Tisza există o încordare oarecare. De un timp încoace acești doi miniștri nu mai convin unul cu altul și după-cum împărtășesc „Budapester Tagblatt“, la sosirea contelui Kálnoky în Budapesta s'a întâmpnat între ei o salutare formală și rece, ear' de atunci încoace nici nu s'au mai văzut. În cercurile politice se presupune, că încordarea dintre acești doi miniștri nu datează de ieri de alaltăieri, ci de mai demult și în zilele din urmă s'a înăsprit numai. Se pare, că contele Kálnoky crede, că atacurile, care le îndreaptă foile oficioase în contra politicii sale, nu se publică fără scirea și voia ministrului-president, și e și de acea părere, că opozițiunea, ce se validează în cercurile guvernamentale în contra lui, e de a se reduce la inspirațiuni directe de ale d-lui Tisza. La toată întâmplarea încordarea între ambii miniștri e un simptom de o importanță destul de mare.

Atât diarul nostru, cât și diarele austriace și unguresci au făcut observarea, că în mesajul Monarchului către delega-

Harpagon. — Jupâne Jacques, am de gând să dau astă-seară o masă.

Jacques. — (La o parte) Mare minune!

Harpagon. — Ia spune-mi, te simți vrednic de a ne găti un prânz bun?

Jacques. — Las' pe mine: numai bani să fie destui.

Harpagon. — În draci! mereu bani! Par'că li s'au infundat vorbele și nu mai pot să dică altă, decât bani! bani! bani! Nu mai auți din gura lor, decât cuvântul bani! Vorbesc mereu de bani! Alt cal de bătaie nu-și pot găsi decât —bani!

Valarie. — În viața mea nu 'mi-s'a pomenit un răspuns atât de nerușinat ca și acesta. Veți minune, mare minune, să gătesci un prânz bun când ai bani cu de prisos! se poate oare ceva mai lesne decât aceasta! și nu e pe lume nimeni atât de mărginit, ca să nu poată scoate la capăt un prânz bun cu bani mulți. Dar' dacă e vorba să te arți om harnic, trebuie să scii a scoate un prânz bun din bani puțini!

Jacques. — Prânz bun cu bani puțini!

Valarie. — Neapărat.

Jacques. — Pe legea mea, domnule întendent, prea mult ne-ai îndatora, dacă ni-ai arăta acest secret și ai primi sarcina de bucătar în locul meu: așa 'mi-te amesteci în toate, încât par'căi fi și coadă și căpătâiu și toate.

(Va urma.)

țiuni a lipsit amintirea de rapoartele dintre monarhia noastră și Germania. Acest gol îl observă și „National Zeitung“ din Berlin și scrie următoarele:

„În mesajul austriac e de importanță faptul, că într-acela nu se face amintire de rapoartele cu Germania, care numai acum în decursul verii au fost atât de splendid sancționate în Kissingen și Gastein. Din aceasta noi nu deducem o defăcare a alianței, dar' deducem o situație a Austriei, care a pretins o politică cu deservire independentă. Interesele, ce le are acest stat imperial a le reprezenta, sunt de tot specifice, și nimeni nu-i poate lua în nume de rău, dacă greutatea puterii sale nu o pune în cumpănă cu mai puțină energie, precum o face aceasta Rusia. Se poate admite, că Germania servește păcii europene, raportului între cele trei puteri imperiale și propriilor sale interese mai bine prin aceea, că își dă silință să scutească caracterul european al cestiunii bulgare, și poate mai curând să sperze la o înțelegere între cei nemijloc intereseși prin aceea, că nu exerciază o presiune nici măcar la aparență asupra nici unuia dintre aceia“.

Jurnalele rusesci deasemenea se ocupă cu mesajul Monarchului și cu discursurile preșidenților delegațiilor. „Novoie Vremia“ scrie:

„... Noi firesc nu presupunem, că mesajul împăratului austriac se va interpreta de toți în acel înțeles, în care îl interpretăm noi. De sine se înțelege, că nu vor lipsi ici-colo încercări, de a-i da o însemnătate de tot contrară, cu atât mai mult, cu cât în acest mesaj se vorbește cu multă energie, că cestiunea bulgară trebuie să se rezolve definitiv cu „conclucarea tuturor puterilor“ și pe „baza tractatelor existente.“ Dușmanii nostri din Vest nu vor înceta să arete mereu, că Europa nu e de loc înclinată, a lăsa exclusiv Rusiei rezolvarea cestiunii bulgare, uitând cu intenție, că guvernul rusesc nici nu voiesce așa ceva și că el e pe deplin mulțumit, dacă 'i-se recunoaște dreptul, de a restabili ordinea în Bulgaria într-un mod ce corespunde intereselor rusesci.“

După răspunsul ce 'l-a dat prințul Valdemar regentei bulgare se poate prevedea, că acela nu e dispus a accepta tronul Bulgariei. Rusia însăși, acum după-ce s'a efectuat alegerea de principe, anunță, că candidatul ei e principele Nicolae din Mingrelia și foaia rusească „Grașdanin“ dice, că alegerea lui Valdemar e de a se privi numai de un incident și că acum alegerea candidatului rusesc se va putea întâmpla cu aprobarea puterilor.

Într-aceste diarului „Budapester Tagblatt“ 'i-se depeșează din Sofia cu datul de 10 l. c.: Astăzi s'a întâmpnat aici o demonstrațiune pentru Anglia. Demonstrații au făcut sgomotoase ovațiuni reprezentantului englez, strigând: „Trăească Anglia! Trăească regina Victoria! Trăească Salisbury!“ După aceste mulțimea se duse înaintea edificiului reprezentantului rusesc și strigă: „Dolu Kaulbars!“ (Jos cu Kaulbars). „Dolu Necludoff!“ Necludoff 'și-a trimis cavasii afară, spre a alunga pe demonstrații, acestia însă părăsind deja locul, cântând cântecul național bulgar „Șumi Mariza“ („Spumegăriile Mariza“).

Aceste se petrec în Bulgaria, ear' Rusia se pregătește a ocupa — Bulgaria. După scriile ce sosesc din Odesa, toți comandantii trupelor ce garnisonează în guvernamentele de Sud rusesci Gherson, Jekaterinoslaff, Chorcov, Besarabia și Tauria au primit ordin din Petersburg, ca să se țină gata de plecare în fiecare moment. Totodată a fost provocată și societatea de navigațiune din Marea-Neagră, să țină la îndemână câte de ce vase în Nicolaieff, Odesa și Sebastopol. În numitele orașe fermurene domnesce o agitație extraordinară. Se cumpără proviant și furagiu în mare măsură și se grămădesce totul în apropierea porturilor.

Ateneul român din București.

Duminecă în 26 Octomvrie s'a pus peatra fundamentală a palatului Ateneului român din București. Cu această ocaziune dl C. Exarcu a pronunțat un discurs, făcând între altele:

Ateneul, domnilor, își propune de a atrage în sîmul său pe tinerii de talent și de știință, de a-i condensa împregiurul adevărului și frumosului, a-i îndemna la lucru pentru a-și mări cercul cunoscînțelor în înținerii particulare, în care se discute și se tracteze cestiuni cuprinse în cele trei secțiuni ale sale: științele pozitive, științele morale și politice, artă și literatură, și în fine a oferi o tribună simpatică publicului, unde să aducă rezultatul studiilor, meditațiilor și, dacă este cu putință, descoperirilor lor.

Lucrând astfel pentru dânșii, el lucrează în același timp pentru public, pe care îl instruesce, îl nobilitează și îl înalță. Lucrând pentru societatea și țeara, în care trăește, ei atrag într-un mod onorabil privirile și simpatiile concetățenilor lor, întră într-un mod demn în cariera vieții și onorurile, ce vor fi în urmă chiamați să primească, nu vor fi contrare onoarei.

Ateneul speră încă a crea un curent, care să mai paralizeze acea cauză de destrucțiune, pe care altădată am comparat-o cu lupoaica, de care vorbește marele poet florentin, ce nu-și satură nici odată nesățioasă poftă și după mâncare e și mai fometoasă decât la început *dopo il pasto ha piu fame che pria*, care împedecă pe om atât cât îl ucide, *tanto l'impedisce che l'occide*. Ateneul a atras altădată și speră a atrage și mai mult în sfera activității sale, cei mai însemnați din oamenii nostri politici, cari venind mai des în templele senine ale științei și ale artei, se vor pune mai direct în prezența adevărului și frumosului etern, în contactul căroră inteligența și inima dobândesc acele obișnuințe de elevațiune și de demnitate, prin care ne transportă în actele vieții practice.

Când într-o țeară se află oameni, la oarecare depărtare de sgomotul luptelor absorbitoare ale zilei, care pot avé timpul să cugete și să mediteze într-o sferă mai senină, ei vîd mai limpede adevăratele trebuințe ale societății și ale statului. Societatea pentru învățătura poporului român, care a adus și continuă a aduce incontestabile și necontestate serviciiuri instrucțiunii poporului, a fost concepută în sîmul Ateneului și membrii Ateneului au fost primii profesori ai scoalelor sale de adulți pentru instrucțiunea generală și instrucțiunea civică a scoalelor sale de meseriași, din care a eșit în urmă Societatea Concordia.

Tot în sîmul Ateneului s'au conceput încă două societăți, ce au mai special în vedere frumosul și partea estetică a culturii umane, societatea filarmonică, cu concertele sale simfonice și silințele de a răspândi în public gustul muzicii clasice și societatea amicilor de belle-arte, cu prima expozițiune artistică generală, ce s'a organizat în țeară și cu încercările de a deștepta gustul artelor plastice. În fine tot în sîmul Ateneului s'a formulat idea constituiri societății pentru istoria patriei, cu scop de a culege și a da la lumină acele numeroase și prețioase documente, ce se află atât prin țeară cât și prin străinătate și a deștepta, menținând neîncetat viu amorul patriei, această ultimă sintesă, acest scop final al tuturor lucrurilor și aspirațiilor noastre. Eată, domnilor și doamnelor, pentru trecut.

Ce aspiră Ateneul a deveni în viitor? Acest monument, ce se înalță cu falnice și imponente proporțiuni arhitecturale, după-ce va cristalisa ideile ce formulăm înaintea d-voastre, ne va deschide noue orizonturi, noue perspective.

Ateneul împreună cu societățile isvorite dela dînsul, împreună cu societățile surori ce urmăresc un scop analog cu al său: societatea geografică, societatea corpului didactic, societatea politehnică, societatea științelor medicale vor avé în acest palat domiciliul lor, punctul lor de razim și de raliere și va forma o vastă confederațiune ce va căuta să deștepte și în același timp să coordoneze toate activitățile și toate energiile inteligenței naționale.

Când această confederațiune își va îndeplini evoluțiunea sa și va ajunge la apogeul activității și dezvoltării sale, imaginea noastră își va găsi întru tot aplicarea sa.

Uitându-ne atunci cu mândrie la acest palat și maiestosul fluviu, ce va fecunda câmpia națională, vom dice cu toții: e Nilul, e Danubiul, e o mare instituțiune.

Domnilor! Aceia, cari au studiat legile, după care se desvoaltă societățile omenesce știu, că dacă o națiune se învîrtesce în cercul vișos al acelor rătăcirii, descuagiării și demoralisării, aceasta provine din cauza stării sale mintale, care conține germenul tuturor acestor rele și după care, conform unei legi constituante a filosofiei istoriei, inevitabil se modelă starea sa socială și politică.

O adevărată eră nouă nu poate dar' începe pentru statul român decât creând în sîmul său puternice curente, cari să nu conducă la reforme mintale, și asemenea curente nu se pot crea decât prin instituțiuni ca acelea, despre care vorbim.

De acest adevăr este pîtruns Augustul Președinte de onoare al instituțiunii noastre, care ne-a acordat totdeauna înalț și puternicului Suu sprigin. Îmi fac, dl-or, o datorie a declara aci — și sunt în poziție a o sci — că fără sprigin și protecțiunea M. S. Regelui, acest palat nu s'ar ridica maestos și imponent în acest loc atât de admirabil, adaptat destinațiunii ce 'i-am dat. Ateneul dar' astăzi, cu ocaziunea acestor solemnități, își face o datorie de a reînnoi expres-

siunea omagiilor, devotamentului și grațitudinii sale și o depune la picioarele Augustului seu Președinte de onoare.

Un tribut de grațitudine datorim încă unui factor, ce cu o admirabilă spontaneitate și cu un avînt iresistibil a îmbrățișat ideea noastră și 'i-a dat cel mai prețios și adorabil onoare.

Cum am făc într'alt loc, și cum ne place a o repeta aci, doamnele române, printr'o atracțiune și afinitate naturală către o operă, în care estetica și belele-arte vor avé locul de onoare în campania ce am întreprins. E natural dar', prin urmare, ca numele acestor nobile doamne să fie pronunțat de noi cu simpatie și respect, și să răsune în viitor dulce și armonios, în clasică incintă a monumentului, la a cărui construire ele vor fi luat o parte atât de însemnată.

Un cuvînt încă, domnilor, și termin. M. S. Regele în discursul seu dela Curtea-de-Arges a amintit un fapt istoric de o mare semnificațiune.

În epoca depărtată a lui Neagoe Vodă acest principe făcuse să vină ca să asiste la târnoseala bisericii sale și să recunoască un fel de egemonia religioasă, pe patriarchul dela Țarigrad, pe egumenii dela muntele Atos, pe mai mulți metropoliți și episcopi din alte locuri depărtate. Ei bine, domnilor, ceea ce s'evîrșise Neagoe Vodă în acele grele timpuri, grația religiei, noi o vom îndeplini, grația științei.

Astăzi dar', doamnelor și domnilor, când punem peatra fundamentală a palatului Ateneului, să facem dar' urări, ca să se apropie cât mai curînd terminarea acestui templu al artei și științei și la târnoseala lui să invităm pe învățații și pe oamenii cei mai distinși din Peninsula-Balcanică cari, venind în capitala regatului român, vom vedea consolidată confederațiunea societăților noastre de cultură și stabilită într'un splendid monument, de unde se vor răspândi în depărtare rațe de lumină și civilizațiune.

Cronică.

A patra clasă de etate. Ministrul de honveți baronul Fejérvári a ordonat printr'o ordinațiune circulară, pentru o întregire eventuală, descrițiunea clasei a patra de etate în cercurile de întregire Nr. 2, 31, 33, 34, 38, 39, 43, 46, 48, 60, 64, 66, 67, 71, 79, 83, 96 și 101.

Schimbare de tîrg. Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerțu a conces, ca în comuna Borșa din comitatul Maramureșului tîrgul de țeară, ce se ținea la 1 Octomvrie n., să se țină de aci înainte la 13 Septemvrie n.

Numire. Dl Ladislau Stepan fu numit de practicant fără diurne la tribunalul reg. din Sighetul-Marmației.

Sciri militare. Comanda corpului de armată XII. ne trimite sub M. A. N. 6563 următorul „suplement la descrițiunea de evidență partea întâiu — gagistii în rezervă, dela anul 1881“:

Pe pagina 40 și 41 e de a se șterge textul punctului 6 și a se înlocui cu următoarele: „Celelalte rapoarte militare, la care mai sînt deobligati gagistii în rezervă, sînt însemnate în punctul 267, b) al regulamentului de serviciu pentru armata comună partea I., precum și în §-ul 13 al regulamentului de serviciu pentru marină partea II. — Rapoartele prescise asupra schimbării temporale de locuință de mai mult ca patru săptămîni, sînt de a se face — cu toate că s'a făcut arătarea prescisa în punctul 2 — și comandei de piață, respective comandei stațiunii militare din locul de petrecere atunci, când în acest loc nu se află totodată și comanda cercului de evidență, cărui aparține respectivul. — Mai departe au de a se presenta acești gagisti, în al căror loc de petrecere se află corpul de trupă (instituit militar) sau un detașament al corpului de trupă, la cari sînt dânșii împărțiți conform cărții de dedicație (Widmungs-Karte) și comandantilor trupelor din cestiune. — În sfîrșit mai au de a se presenta acei gagisti în rezervă, cărora li-a fost conces purtarea uniformei și în străinătate, oficiului stațiunii militare, precum și oficiilor consulare din locul de petrecere“.

Pe pagina 50 e de a se șterge textul punctului 1. În locul lui au de a intra în vigoare următoarele dispozițiuni: „La ocaziuni de serviciuri militare, sînt îndatorați gagistii în rezervă, a se presenta în uniforma militară prescisa. Capelanii castrensi în rezervă se pot folosi de vestimentul lor clerical prescis din partea diecesei sau a ordinului cărui aparțin, și cu ocaziunea altor presentării. Afară de aceea e mai permisă purtarea uniformei la ocaziuni potrivite acelor ofițeri în rezervă (Capelani castrensi sau oficiali militari), cari au fost ofițeri activi, precînd acelor ofițeri în rezervă, (capelani castrensi sau oficiali militari), cari nu au fost ofițeri activi, nu li-e permisă a purta uniforma militară, decât la ocaziuni sîrbătorești. — Astfel de ocaziuni sînt: sîrbări și solemnități, ținute la prealalta Curte, și de un caracter curat militar sau de un caracter oficial, la cari obișnuiesc a lua parte și reprezentanții autorităților civile în calitățile lor oficiale, mai departe solemnități, cari se țin în vre-unui membru din casa domnitoare, și în

onoarea sfințit acele ocașii, cari împreună corpul ofițerilor unei garnizoane pentru un scop oareșicare. — Gagistii în rezervă, cari ocupă vre-un oficiu civil, n'au voie de a purta uniforma militară, când funcționează în acest oficiu. — Gagistilor în rezervă, când se află în uniformă militară, le compet toate drepturile și datorințele unui ofițer activ (capelan castrens, oficial militar), de aceea trebuie să fie și dinșii ajustați după prescripțiune. Nu se potrivește cu noțiunea disciplinei militare, ca persoane militare în uniformă să asisteze la adunări publice sau demonstrațiuni de caracter politic. Participarea la astfel de adunări sau demonstrațiuni e interzisă tuturor ofițerilor, capelanilor castrensi sau oficialilor militari în rezervă, când se află în uniformă. — (Punctul 46 al regulamentului de serviciu pentru armata comună partea I.).

Pe pagina 55 e de a se șterge propoziția a doua a §-ului 42, mai departe punctul 2 și punctul 3. Aceste sînt apoi a se înlocui cu următoarele: „3 Toți ofițerii în rezervă sînt supuși pedepsei disciplinare-militare: în casuri de transgresiune nejustă a datorinței, prin aceea, că nu se înfățișează la raportul principal, sau fac vre-o transgresiune în deosebitul raportului, în dată-ce sînt îmbrăcați în uniformă militară; mai ales când fac vre-un exces în contra raportului militar de subordinațiune, sau când nu se țin strict de prescripțiunile de ajustare, și în sfințit atunci, când intrelasă prezentările militare. (§-ului 30 punct 6.)

Moștenitorul tronului României. Principele Leopold de Hohenzollern a sosit la Sinaia împreună cu principele Ferdinand. A. A. L. L. au fost întâmpinate la Brașov de d. D. Sturdza, ministru al instrucțiunii publice al și cultelor. Când a fost primit principele Leopold împreună cu fiul său Ferdinand înainte de plecarea lor la București, decătră împăratul Germaniei, acesta s'au adresat prințului Ferdinand, cuvinte foarte serioase și s'au ținut între altele: „Eu cred că mai bine te-ai aflat în Potsdam, decum te vei afla mai târziu în România.“

Candidați de notari. La 28 și 29 Octombrie s'au ținut în Deva censure de notari pentru comitatul Hunedoarei. Dintre șapte, care s'au prezentat la examen, au fost admiși cinci, și anume: Romul Anacuta, Mihail Bociat, Stefan Piltchs, Alexie Szentivanyi și Arpad Török. — Cei respinși sînt amândoi Români.

De ale convenții comerciale cu România. Diarul „Presse“ primesc din București știri, că guvernul român ar fi făcut unui stat — ce sta cu România în pertractări de convenție — declarațiunea, că nu voiesc a fi legată prin nici o convenție comercială mai departe ca până la anul 1891, anume, până când expiră convențiunea română-germană.

Persi și Siamezi în armata noastră. La regimentul 24 de infanterie (baron Reinländer) se află de prezent, pentru a-și perfecționa instrucțiunea militară, doi Orientali de o nascere înaltă. Unul cu numele Iskender Khan, e un tânăr svelt de o aparență inteligentă, și fiul ministrului de război persian, al unui fost general-rusec. Iskender Khan vorbește aproape perfect limba germană. Dinsul e sub-locotenent în acel regiment, și va sta aproape un an în serviciu. Tinerul ofițer face pretutindene pe unde se ivesc senzație, de vreme-ce poartă în locul chipului nostru obișnuit, un chipiu negru cu leul persian în frunte. Al doilea e prințul Mom Krob, un Siamez, și înrudit cu familia regală din Siam. Exteriorul său tradează îndată orientul, căci dinsul e mic, svelt și de o culoare întunecată, are tipul mongolic. Mom Krob va rămâne trei ani în armată, și de prezent poartă rangul unui cadet-sergent. Și dinsul vorbește îndestul de bine limba germană. Dinșii și-au primit educațiunea militară în școala de cadeți din Viena. Acești doi tineri convin des și-și petrec des împreună.

Carne ieftină. În S.-Szt.-György costă chilo de carne de vită 18—20 cr., ear' de cea de porc 32—34 cr., în Bistrița costă chilo de carne de vită numai 16 cr.

Furt în biserică. În noaptea de 6 spre 7 Noembrie st. n. s'au comis în biserică gr.-or. din Lugoj o spargere. Scopul a fost, de a fura suma de 20.000 fl., care avea să sosească în ziua aceea dela fundațiunea fericitului Nedeleu, dar' din norocire n'au sosit. Hoții au intrat prin ferestri și s'au slobodit pe funii în lăuntru bisericii. Au spart lada bisericească fără de a afla însă ceva într'însa. Cercetarea s'au introdus, până acum însă nu a succes, a erua pe făptuitori.

Arestarea unei bande de hoți. În Hód-Mező-Vásárhely s'au prins nu de mult o bandă de hoți consistătoare din douăspre-zece persoane, care se ocupa sistematic cu furturi de bucate. Între cei arestați se află și mai mulți poliștiști.

Hotelul vechiu din orașul Sinaia, districtul Prahova, proprietate a casei spitalelor, urmând a se închiria împreună cu dependențele ale, pe un nou termen de trei sau cinci ani începători dela 1 Aprilie 1887, — se publică spre înșoșirea generală, că pentru acesta sfințit se ta țină licitație la Eforie, București, strada Bolței n-rul 38, în ziua de 10 Decembrie viitor, arele 10 dimineața, când se vor vedea și condițiile relative. Tot în aceeași zi de 10 Decembrie, e va țină licitație la Eforie și pentru vînderea le veci a acestui hotel cu dependențele și locul

lor, conform condițiilor relative, ce se pot vedea la Eforie în ori-ce zi și oră de lucru, ear' suma cu care se va judeca și confirma acest imobil, se va răspunde de cumpărător odată, sau cu amortisment, care se nu treacă preste deșce ani, și cu procent de 7 la sută până la achitare. — Eforia spitalelor civile (serviciul bunurilor).

Prințul Nicolae de Mingrelia e noul candidat al Rusiei pentru tronul bulgar. Dinsul e urmașul unei familii de fruntași caucasiani susepse mai demult Rusiei, și cari luând apoi serviciu rusec au primit nobilimea rusească. Dinsul ocupă rangul unui colonel în armata rusească, și funcționează de prezent ca adjutant al Țarului, el stă în al 40-lea an al etății. Prințul Nicolae de Mingrelia ține de soție pe o fată a cunoscutului bărbat de stat rusec, contele Adlerberg. Din această căsătorie se trage un prinț de 10 ani cu numele Nicolae și o princesă Salome. Fratele prințului de Mingrelia, prințul Andreiu e căpitan la husarii de garda rusească, și sora prințului, Salome e soția prințului Achile Murat. Alți doi Mingrelieni sînt unchi prințului și anume, unul prințul Gregor Dadian e general-adjutant al Țarului, al doilea prințul Constantin Dadian e general rusec. Familia Mingreliilor se ține de confesiunea gr.-or. și are rezidența în castelurile Sugdidi și Gordin din Caucas. Familia aceasta a fost odinioară suverană în principatul Mingrelia. Prințul Nicolae a abdis în folosul Țarului la anul 1867 de suveranitatea sa, ear' acesta i-a conces titlul de „prinț al Mingrelii“ și „Serenitate“. Totodată s'au format din toate bunurile Dadianilor un maiorat. Numele Dadiani e titlul suveran al familiei, precănd numele Dadian e comun tuturor membrilor familiei. Tatăl actualului principe a fost prințul David Dadiani. Acesta a fost căsătorit cu princesa Catarina Ciacciafadze.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 65/1886.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 28 Octombrie st. n. 1886.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: Dl bar. Ursu, C. Stezar, E. Macellariu, I. Popescu, P. Cosma, I. V. Russu, Z. Boiu, B. P. Hârșanu, Dr. Il. Pușcariu, Ioan Crișian, bibliotecar.

Secretar referent: George Barițiu.

Nr. 129. Vasilie Morariu din comuna Lisa, în comitatul Făgărașului, de profesiune lăcătuș, după-ce-și împlini serviciul militar în regimentul Nr. 31 cere un ajutor în bani, pentru-ca să poată călători în Germania sau în Franța, spre a se perfecționa în profesiunea sa.

— După-ce adunarea generală ținută în anul acesta n'au aflat cu cale a vota vre-o sumă spre scopul arătat de suplicant, cererea dinsului nu poate fi împlinită din partea comitetului. (Nr. exh. 339).

Nr. 130. Comisiunea de 5 membri exmisă din partea comitetului pentru colaudarea lucrărilor executate la internatul și la școala de fete a Asociațiunii transilvane, în urmarea visitațiunii făcute în toate părțile edificiului în zilele de 22 și 23 Septembrie a. c. cu adresa din 26 Septembrie transmite raportul seu în scris, prin care constată: a) că luând executarea lucrărilor preste tot, scăderi esențiale se află numai la lucrările de tâmplărie (mășaria), care toate se numără una câte una, la care se mai adaugă și altele neesențiale aflate în unele părți ale edificiului; b) reflectează și la întârzierea de 53 de zile a întreprinderii cu transparența edificiului preste termenul deșit în contract pe 31 Iulie a. c. Pe temeiul acestor constatări numita comisiune propune ca:

1. Întreprinșorul Moetz să fie provocat a drege și respective a întregi toate lipsese și defectele descoperite și constatate în edificiu și în părțile lui decătră comisiune în timpul cel mai scurt posibil.

2. Cu privire la lucrări mai multe sau mai puține executate la acel edificiu, același întreprinșor să aștearnă un comput exact.

3. Din contul padimentului caselor să se substragă 10%.

4. Încât pentru pedepșa convențională de 50 fl. pe zi, prevădută în punctul 3 al contractului de edificare și executabil pe 53 de zile, aceasta se reduce numai la suma de fl. 500 v. a., care se va subtrage din rata cea din urmă prevădută în contract. (Exhib. Nr. 340).

— În nex cu aceste propuneri venind și petițiunea întreprinșorului Moetz din 27 Octombrie a. c., în care dinsul recunoașce defectele, susține că le-a și reparat, apoi se roagă să i-se ierte ori-ce poenale sau subtrageri din plată, comitetul decide ca:

Înainte de a intra în cercetarea meritoriă atât a propunerii comisiunii, cât și în rezolvarea petițiunii întreprinșorului, acesta să fie provocat a prezenta un cont exact despre toate lucrările sale, încât acelea au fost mai multe sau mai puține decăt cele prevădute și acordate prin contract. (Ex. Nr. 340 și 361).

Nr. 131. Precuvioșia Sa domnul Archimandrit Nicolae Popea numără la fondul școlilor și al internatului de fete al Asociațiunii transilvane 50 fl. v. a.

— Suma de 50 fl. s'au transpus la cassă, donațiunea s'au publicat în organul Asociațiunii. (Nr. exhib. 341).

Nr. 132. Societatea „Transilvania“ pentru ajutorul studenților săraci, trimite la cassa Aso-

ciatiunii 200 fl. v. a. pentru elevii meseriași susținuți de dînsa, pe timp de 6 luni, adecă dela 1 Octombrie a. c. până la 1 Aprilie 1887 exclusiv.

— Suma de 200 fl. s'au transpus la cassă; generoasei societăți transilvane s'au trimișă fără întârziere adeverință de primire. (Ex. Nr. 342).

Nr. 133. Direcțiunea despărțământului XI dela Șimleu în comitatul Selagiului prelîngă comitiva sa din 17 Septembrie a. c. transmite procesul verbal al adunării generale ținute în comuna Tășnad-Santău în 30 August 1886, alăturând atât cuvîntul de deschidere al dlui vicar Alimpu Barboloviciu, ca director al celui despărțământ, cât și raportul anual subscris de director și de actuarul despărț. dl Andreiu Cosma.

Din procesul verbal al acelei adunări precăt de bine cercetate pre atât de zeloase, rezultă următoarele lucrări ale ei:

a) Noui membri vechi și alți patru înscriși ca membri noi au numărat cotisațiunea de câte 5 fl. pe an legiuată prin statute, ear' 11 înși au depus, ca membri ajutatori noi câte 1 fl., cum și alți 4 vechi tot ajutatori. Dl Petru Pop subjude reg. în Margareta a pus la dispozițiunea despărțământului 10 fl., spre a-i folosi pentru vre-un scop cultural.

b) Premiile promise și realizate de mai înainte încă și pentru anul acesta decătră d-nii: George Pop de Basesci, Ioan Pop, Ioan Nichita, Simeon Oros, Alimpu Barbolovici și Andreiu Cosma votându-se în regulă s'au împărțit la docenți dintre cei mai distinși în despărțământ; ear' acele premii au fost: O vacă cu vițel; două scroafe cu porci; 20 fl. v. a.; un alt premiu de 4 galbini; două de câte 10 fl. v. a.; 2 hectolitre de grâu curat de semînță; în fine din economiile anului trecut un premiu de 15 fl. pentru docentul din Șimleu, care în lipsă de oricare altă remunerațiune propune totuși gratis limba română în gimnasiul din loc, unde se află și școlarii români.

c) Dlor protopopi din acel despărțământ li-s'au votat mulțumită pentru promptitudinea, cu care toți fără excepțiune au venit comitetului în ajutor la înaintarea culturii poporului.

d) Se votează spre a se publica două premii de câte 15 fl. v. a. pentru doi învățători, cari vor avé să țină în primăvara viitoare prelegeri practice din economiă și să reguleze grădinile de pomări.

e) Comitetul central să fie rugat a permite, ca din interesele fundațiunii Conțiane să fie ajutat docentul din Giorocuta.

f) La adunările generale viitoare să se țină câte două disertațiuni, spre care scop să se iee măsuri înadins.

g) După-ce domnul protopop Dimitrie Coroianu depuse 10 fl. v. a. la dispozițiunea adunării, prelîngă ce i-se votă mulțumită, cei 10 fl. se deteră ca premiu unui alt docent dintre cei mai activi.

h) După-ce mandatul comitetului din acel despărț. expirase, adunarea alege prin aclamațiune în persoanele domnilor: vicar Alimpu Barboloviciu, director, Andreiu Cosma, actuar, Georgiu Filep, Ioan Sărb, Ioan Cherebețiu, Vasilie Patcaș și Florian Cocian membri ordinari, ear' Ioan Cosma, Ioan Moldovan și Demetriu Suciu ca suplenți.

Locul adunării viitoare va fi comuna Bucium.

Preste acestea în comitiva sa direcțiunea despărț. cere, ca comitetul central, luând în considerațiune multe lipse ale celui despărțământ, să binevoască a lăsa la dispozițiunea acestuia atât cei 30 fl. adunați din taxele membrilor ajutatori, cât și cei 10 fl. oferii decătră dl Petru Pop și destinați prin adunarea gener. a despărțământului spre scopurile indicate în p. VI al procesului verbal.

2. Relativ la întrebuintarea venitului din fundațiunea Conțiană să se amine decisiunea meritoriă până la venirea unei informațiuni, care până acum lipsese în această cauză.

3. Actele acestei adunări ale despărțământului să se publice în foaia „Transilvani'a“, înșe cu 50 de exemplare mai mult decăt este edițiunea ei usitată, ear' acele 50 de exemplare să se înainteze la direcțiunea despărțământului, ca conform concludului protocolar al adunării să le împartă în acele ținuturi din sus numitul comitat și din altul învecinat, de unde și astă-dată s'au înfățișat un public numeros la adunare.

— ad a) Incassarea de taxe dela membrii vechi și dela cei înscriși din nou, ordinari și ajutatori se ia spre știință, înșe cu acea observațiune, că registrul membrilor citat în p. VI și în comitivă lipsese dela actele înaintate încoace, ear' în lista intercalată în procesul verbal nu se află trecuți membrii ordinari vechi, cari au numărat taxa din urmă; deci se așteaptă registrul întregit.

ad b) Împărțirea premiilor aduse pe altarul culturii poporului nostru decătră generoșii sei fii și patrioți luminați spre lauda celui despărțământ se ia la cunoștință cu plăcere și bucurie. Asemenea se iau spre știință și conclusele extrase din procesul verbal și specificate sub c, d, e, f, g.

ad h) Alegerea pe alți trei ani a direcțiunii despărțământului se confirmă întocmai.

Cererea de sub 1.) Se resoalvă în acel înțeles, ca suma de 30 fl. v. a. intrată dela membrii ajutatori să rămână la dispozițiunea despărțământului conform §-ului 27 din regulament și praxeii introduse și pentru alte despărțăminte ori când acelea respică limpede scopul întrebuintării acelor sume.

Din cei 10 fl. dăruiți despărțământului de dl Petru Pop se va înființa un premiu în despărțământ conform voinței donatorului.

Suma de 70 fl. v. a. întrași dela membrii ordinari vechi și noi înaintată încoace s'au tran-

spus la cassă și lista lor se va publica îndată ce se va fi înaintat încoace. (Nr. exh. 343).

2. Asupra fundațiunii Conțiane rămâne suspinsă ori-ce decisiune meritoare, până când comitetul despărțământului nu va fi în stare de a da informațiunile necesare întocmai cum se promite și în comitiva din 17 Septembrie a. c.

3. Încât pentru publicarea actelor emanate dela adunarea despărțământului ținută în T. Santău, cuvînt de deschidere, raport anual, proces verbal, secretarul-redactor este însărcinat a îngriji, ca acelea să se publice nesmintit în nr.ii 23—24 ai „Transilvaniei“, a căror edițiune să ese cu 50 exemplare mai mult, spre a fi înaintate la des-numita direcțiune.

Membrii noi ordinari însinuați și înscriși se vor propune la cea mai de aproape adunare generală spre a li se da diplomele în sensul statutelor (Nr. Exh. 344).

Nr. 134. Stefan Buzila, teolog în anul I din seminarul diecesan în Gherla, mulțumesc pentru ajutorul întins lui prin comitetul Asociațiunii în cei doi ani din urmă, precănd studia la Năsăud și se afla în lipsă extremă.

— Spre știință (Ex. Nr. 345).

Nr. 135. Excelența Sa domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul în urmarea adresei acestui comitet din 30 August Nr. 312 binevoiesc a notifica sub Nr. 4577: Scol. din 28 August (9 Septembrie) a. c., că de catechet la școala civilă de fete a Asociațiunii pentru fetele de confesiunea greco-orientală s'au denumit archimandritul Dr. Ilarion Pușcariu, care totodată e însărcinat a studia și combina și planul de învățământ din studiul religiunii, precum va afla mai corespunzător după pregătirea anterioară a elevilor.

— Spre știință, avînd a se comunica denumirea aceasta direcțiunii școlilor de fete.

Nr. 136. S. Ioan Bene, medic comunal în K. Vámos-Piris din Ungaria, arătând că dinsul a scris un op titulat: „Medicina pastorală practică pentru moașe și familii române în cas de morburii“, cere ca comitetul să-i deie în cale ce are de făcut cu el, mai ales că nu este cores ortografice și pe acolo nu are cine să-l coregă; ear' în cas când comitetul ar afla, că opul dlui Bene este bun de a se tipări, el ar fi gata să-l deie Asociațiunii noastre prelîngă un honorar ce ar merita.

— Comitetul Asociațiunii nu este autorizat a tipări pe spesele ei alte cărți, decăt numai de acelea, care se pun la concurs decătră adunările generale și se pun la reviziune științifică, prin urmarea acestă dorință a dlui medic nu i-se poate împlini. Încât pentru luarea în reviziune a manuscrisului, dacă petenul nu cunoașce în acelea regiuni bărbați competenți, cari să cunoască și limba noastră națională din fundament, să fie și om de specialitate, adecă medic de profesiune, în acest cas comitetul este aplecat a-i facilita împlinirea acestei din urmă dorințe a dinsului (Ex. 347). (Va urma)

Varietăți.

(O nouă traducere a bibliei.) Diarul german „West Anzeiger“ ne spune, că are să apară o nouă traducere a bibliei, în limba germană, făcută exclusiv de femei. Pentru-că până acum toate interpretările textelor sfințe sînt făcute de bărbați, doamnele germane dela „Vest“ au găsit, că mai multe versete favorabile sexului lor au fost denaturate în paguba lor!... Cum este, de exemplu, istoria privitoare la coasta lui Adam și la mărul Evei. Mai multe traducători au fost desemnați, și au să se pună îndată a studia limba ebraică și limba greacă și să ne deie dovești biblice despre inferioritatea sexului nostru, — care este foarte slab.

Posta ultimă.

Petersburg, 12 Noembrie n. Cabinetul rusec n'au întreprins nici un pas diplomatic spre notificarea candidaturii principelui Nicolae de Mingrelia; acela însă în prevederea respingerii din partea prințului Valdemar de Danemarca, a adresat prințului de Mingrelia, care petrece în Caucas întrebarea, dacă consimte să fie propusă candidatura sa de principe al Bulgariei.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 13 Noembrie n. În comisiunea pentru afacerile externe a delegațiunii ungare, la care au asistat și ministrii Kálnoky, Bylandt-Rheidt, Kállay și ministrul-president Tisza, ministrul Kálnoky a început expozel seu despre situațiunea externă.

Sebastopol, 13 Noembrie n. (Scirea „Agenței Havas“). Pregătirile militare se continuă cu mult zel. Toate furnisările de proviant trebuie să fie terminate până în 15 l. c. n.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa

Economic.

Piața din Sibiu, 12 Nov. Grâu hectolitra 74—80 chilo fi. 4.60 până fi. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fi. 3.40, până fi. 4.20 sâcra 66 până 72 chilo fi. 3.20 până fi. 3.60, orș 58 până 64 chilo fi. 3.20 până fi. 3.60, ovės 38 până 45 chilo fi. 1.60 până fi. 2.—, cucuruzul 68 până 74 chilo fi. 1.60 până fi. 3.70, mēlaiul 74 până 82 chilo fi. 3.— până fi. 3.50, crumpene 68 până 70 chilo fi. 1.30 până fi. 1.50, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fi. 3.— până fi. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fi. 4.50 până fi. 5.—, linteă 78 până 82 chilo fi. 7.— până fi. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fi. 3.50 până fi. 4.—, pāsāt de grâu 100 chilo fi. 16.— până fi. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fi. 13.—, Nr. 4 fi. 12.—, Nr. 5 fi. 10.—, slānina 100 chilo fi. 48.— până fi. 50.—, unsoarea de porc fi. 58.— până fi. 60.—, sēu brut fi. 20.— până fi. 24.—, sēu de lumina fi. 34.— până fi. 36.—, lumini turnate de sēu fi. 42.— până fi. 46.—, sāpūnului fi. 24.— până fi. 26.—, fēn 100 chilo fi. 1.20 până fi. 1.60, cânepa fi. 32.— până fi. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fi. 2.50 până fi. 3.—, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vițā chilo 32 cr. carnea de vițē 20 până 36 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carne de berbec 20, până 22 cr., ouē 10 cu 22 până 24 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 11 Nov. n. s'a notat: unguresci bātārii grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 43.1/2 cr., de mijloc 43.1/2 cr. până 44.— cr., ușori — cr. până 44.— cr., marfā țerāneascā, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 40.— cr. până 42.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., in-grāsați cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la garā.

Cursul pieței din Sibiu din 13 Noemvrie st. n. 1886. Hārtie-monetā romānā . . . Cump. 8.40 vënd. 8.45 Lire turcesci . . . " 11.20 " 11.25 Imperiali . . . " 10.20 " 10.25 Ruble rusesci . . . " 1.16 " 1.18

Bursa de București. Cota oficială dela 11 Noemvrie st. n. 1886. Renta aur. (5%) . . . Cump. 94.— vënd. 95.1/2 Rur. conv. (6%) . . . " 87.1/8 " 87.— Acț. de asig. Dacia-Rom. . . " 265.— " 270.— Banca națională a Romāniei . . . " 1010.— " 1020.— Impr. oraș. București . . . " 33.— " 35.— Acț. de asig. Națională . . . " — " — Credit mob. rom. . . " — " — Serisuri fonciare urbane (5%) . . . " 101.1/2 " 102.— Schimb 3 luni . . . " 25.133/4 " — Acț. cr. . . . . " 104.— " — Aur . . . . . " 15.50 " 15.1/4

Bursa de Budapesta

din 12 Noemvrie st. n. 1886. Renta de aur ung. 6% . . . . . 102.70 " " hārtie " 4% . . . . . 92.60 " " " 5% . . . . . 151.— Imprumutul căilor ferate ung. . . . . 151.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 99.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . . . — Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . . . 115.— Bonuri rurale ung. . . . . 104.50 " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.50 " " " bānățene-timișene . . . . . 104.50 " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.50 " " " transilvane . . . . . 104.50 " " " croato-slavone . . . . . 105.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . . . 98.50 Imprumut cu premiu ung. . . . . 122.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . . . 124.75 Renta de hārtie austriacā . . . . . 83.65 " " argint austriacā . . . . . 84.65 " " aur austriacā . . . . . 112.75 Losurile austr. din 1860 . . . . . 138.50 Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 870.— " " de credit ung. . . . . 294.50 " " austr. . . . . 281.40 Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“ . . . . . 102.— Galbeni împărătesci . . . . . 5.89 Napoleon-d'ori . . . . . 9.89 Mārci 100 imp. germane . . . . . 61.30 Londra 10 Livres sterlingi 125.30

Bursa de Viena

din 12 Noemvrie st. n. 1886. Renta de aur ung. 6% . . . . . 102.90 " " hārtie " 4% . . . . . 92.50 " " " 5% . . . . . 151.75 Imprumutul căilor ferate ung. . . . . 151.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 99.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . . . 127.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . . . 114.50 Bonuri rurale ung. . . . . 105.10 " " " cu cl. de sortare . . . . . 105.— " " " bānățene-timișene . . . . . 105.— " " " cu cl. de sortare . . . . . 105.— " " " transilvane . . . . . 104.50 " " " croato-slavone . . . . . 105.50 Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . . . 98.75 Imprumut cu premiu ung. . . . . 122.60 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . . . 124.75 Renta de hārtie austriacā . . . . . 83.75 " " argint austriacā . . . . . 84.80 Renta de aur austriacā . . . . . 112.90 Losuri austr. din 1860 . . . . . 138.75 Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 896.— " " de credit ung. . . . . 294.25 " " austr. . . . . 284.60 Galbeni împărătesci . . . . . 5.92 Napoleon-d'ori . . . . . 9.911/2 Mārci 100 imp. germane . . . . . 61.371/2 Londra 10 Livres sterlingi 125.45

Publicațiune.

În 4 Decemvrie a. c. ant. am. 9 oare se va exarēnda pe calea licitațiunii pe 4 ani — începēnd din 1-ma Ianuarie 1887 până în 31 Decemvrie 1890 — moara comunei Lancrām în cancelaria comunală.

Prețul strigării e statorit cu 1460 fl. după care este a se depune vadiu de 10%.

Condițiunile de licitațiune se află atāt în cancelaria com. Lancrām, cāt și la subscrisa pretură și se pot vedē în oarele de cancelarie îndatinate.

Ofertele scrise se pot subșterne până în ziua de licitație la această pretură.

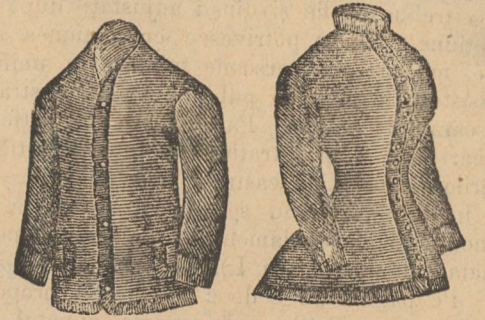
S.-Sebeș, 9 Noemvrie 1886.

[360] 1—3 Pretura S.-Sebeșului.

Umedea, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sânt desșesutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sânt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în culoare sură, brună, mēlee, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sânt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame și soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir numai fl. 2.85. Lână brodată de zephir numai fl. 4.—.

Drept măsură e destul a înșemna, dacă jachetel se poftesc pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Cea mai bună [183] 25 Hārtia de țigaretē e veritabil LE HOUBLON fabricat francez de CAWLEY & HENRY, în PARIS A se feri de imitațiune. Această hārtia se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. J. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

Ori-ce fel de Cărți Scolastice și Literare

precum și toate recuisitele de scris pentru toate scoalele primare, gimnasiale, comerciele, reale și altele se pot procura mai convenabil prin:

Librăria NICOLAE I. CIURCU

Brașov, strada Teatrului Nr. 2.

Cumpărătorii de mai multe exemplare primesc r a b a t. Comandele din provinciā se expediază prompt.

- P. S. Totodată îmi permit a face cunoscut On. învățatori că: Gramatica limbii romānesci, lucrată în trei cursuri concentrice pentru scoalele primare, partea I., anul III-lea de școală de I. Darius, a trecut în editura mea. Prețul unui exemplar 20 cr. Asemenea fac cunoscut Onor. P. T., că a trecut în editura mea: Călētoria lui Stanley prin Africa-centrală, tradusă de And. Bārseanu, profesor. Prețul unui exemplar 65 cr. Trimis franco cu posta 70 cr.

Premiat totdeauna singur la 15 expoziții cu cele mai înalte premii, mai pe urmă în Londra 1883 cu două mari medalii pentru calitatea unturii și pentru modul pregătirii ei.

Cea mai curată untură de pesce medicală a lui Petru Möller.

Pregătita cu multă îngrijire în propriile factorii ale lui Möller din ficiți de pesce proaspeți și sănătoși, plăcută la gust și miros, această untură se recomandă cu cea mai mare căldură îndeosebi și pentru copii decātă cele dintāiu capacități medicinale pentru ușoara ei digestibilitate. Prețul 1 fl. La 6 taste gratuit pe postā. Vēndătorilor rabat. Se poate procura prin toate speșeriile și drogăriile din monarchie și en gros prin depositul general pentru Austro-Ungaria: Robert Gehe, Wien, III Heumarkt Nr. 7. Deposite: Sibiu: speșeria C. Müller, I. B. Misselbacher sen, negustori. Bistrița: Frații Fleischer, negustori. Blaj: speșeria C. Schiesl. Orēștie: speșeria Ios. Graffinus. Alba-Iulia: I. B. Misselbacher sen, negustor. Cluj: I. B. Misselbacher sen. Mūrēs-Oșorheiu: speșeria D. Bernadi.

Deschidere de prāvālie.

Subsemnatul își permite a aduce la cunoscință, că a deschis în Piața de sub treptele porcarilor (Fingerling) Nr. 7

o Pitărie precum și o Prāvālie de făină și de produse agricole.

Silințele mele se vor îndrepta la facerea de pāne excelentă de casă și de cartofi (în deposit sau la comandă) întocmai ca și la vēndare de făinuri și produse numai bune și frumoase.

Cu prețurile cele mai ieftine, cu serviciu real și atent mă voiu nisui a recomanda prāvālia mea considerării publicului p. t. consumător și mă rog deci de încrederea și spriginul aceluiași.

Cu toată stima Gustav Fabritius.

Cafea, ceaiu etc. în 3 minute!

Cine voesce în scurt timp — aproape momentan — de numai 3 minute, fără vatră, fără lemne și cărbuni sē-și pregătească însuși cafeaua, ceaiul, friptura, ouele etc., acela sē comande de mine întrodusul și în toate statele patentatul

Aparat de fert cu spirt „Rapid“

cu 7 focuri regulabile, în executare super-fină, o deoare a ori-cărei mese, tot atāt de practic cāt și comod și ieftin, pentru-că cu spirt de abia de 1 cr. se pot pregăti 6 tasse de cafea sau ceaiu. O manipulare foarte ușoară și nepri-mejdioasă! Nici o feștilă, nici un fum, nici un miros! Întru adevēr neîncun-giurat de lipsă pentru particulari, familii, oteluri și cafenele!

1 elegant aparat de fert rapid . . . . . fl. 3.50 1 " " " " dimpreună cu o cană fină . . . . . fl. 5.— de ceaiu și sită argintărită . . . . .

Un complet aparat rapid de salon dimpreună cu cea mai fină cană de ceaiu și sită argintărită pentru saloane și societăți cu îndurare fl. 6.50 Export în masse în toate părțile lumii, deoare-ce aparatul e pretutindnea grozav de căutat pentru ieftinătatea, frumșeta și ușoara lui manipulare. De a se procura exclusiv dela

Wiener Comissions u. Exportgeschäft Ant. Gans. Wien, III Kolonitzgasse 8/25.